

Szilágyi György nyomán:

Hanyas vagy?

/2.0 verzió/

Hanyas vagy? 8-bites?

Mi félszavakból megértjük egymást.

Ugyanazt a nótát fújuk, nem igaz?

Emlékszel?

Nekünk mindig a nagygépekről meséltek gyerekkorunkban.

És lyukkártyát, lyukszalagot mutattak nekünk!

Emlékszel, mit kiabált a nagypapa álmában?

„Elszakadt a lyukszalag!”

Meg azt, hogy: „kiégett az elektroncső!”

Hanyas vagy? '8-bites? Mi félszavakból megértjük egymást.

Azt mondd: Commodore, azt mondom: Sinclair!

Azt mondd: Primo, azt mondom: Homelab!

Nekünk a Cocom idejében folyton elektroncsövekről és tranzistorokról meséltek!

Mi nyolcéves korunkban már kívülről fújtuk a BASIC utasításokat! Peek, Poke, for next, if then goto!

Aztán megtanultuk az alkatrészek nevét: Processzor, RAM, Floppy, SID, ULA

Nagyon tanulékony gyerekek voltunk. Minden érdekelt bennünket.

Milyen számítógépe van a bácsinak?

TVC, fiacskám!

Milyen floppyja van a bácsinak?

5,25-ös, fiacskám!

TVC, HT, floppy ! Mi félszavakból megértjük egymást.

Emlékszel, nagymama mindig a Facitot emlegette!

Facittal más világ volt, jobb világ volt!

És Atari, Commodore, meg azt a zabálnivaló kis Sinclairt, az iskolaszámítógép HT1080Z amibe magnó is be volt építve!

A kis C64. Mennyit is játszottunk vele!

Meg is tanultuk a programok nevét.

Könnyen tanultunk, hiszen csak nyolcévesek voltunk.

Emlékszel, nagypapa mindig a nagygépeket emlegette.

De a Siemens nevén túl nem merészkedett senki!

A Commodore-ról mindenki hallgatott.

Clive Sinclair nevét nem merték kiejteni előttünk.

Hollerithet igen, Nolan Bushnellt soha!

Számítóközpont igen, a Csokiról soha!

Raktárkészlet nyilvántartás igen, a játékprogramokról soha!

Komédiáztak előttünk, öregem, komédiáztak!
„Tanulj meg, fiacskám, komédiázni,
mert minden-minden csak komédia...”

Hanyas vagy? '8-bites? Mi félszavakból megértjük egymást.
Deviza keret? Bécsi kiruccanás a nagymamával? C64 csempészés a határon?

Ebben az országban mindenki félt.
Féltek a vámostól, a bitektől, féltek a bájtoktól.
Minket is félelemre neveltek.
Ne szólj szám, nem fáj fejem.
Keresd a kiskaput! Ez a világ rendje.
Jártál szoftverbörzére? Én is.
Copy! Load, Run!

Úristen!
Bennünket gyerekkorunktól kezdve egzecíroztak!
Mi az egész ifjúságunkat végig csencseltük.
Minket elvitt a rendőr, ha hiányoztunk az iskolából.
Nekünk a számítástechnika óráink programozási gyakorlatok voltak (papíron!).
Mi a középiskolában BASIC-et tanultunk.
Mi mindennap elmondtuk fennhangon a BASIC utasításokat.

Emlékszel?
Nekünk kötelező volt KISZ taggyűlésre járni.
És tilos volt szoftverbörzéket látogatni.
Mi farmer nadrágot hordtunk, és magnókazetta volt a zsebünkben.
Hanyas vagy? '8-bites? Mi félszavakból megértjük egymást.

Úristen! Mi mindent tanultunk meg!
Mi mindent láttunk!
Láttuk a magnófej beállítást, programmal.
Programbetöltést kazettáról!
Láttuk a csempészett számítógépeket a Majakovszkij utcai bizóban (Király utca) és az ecseri piacon! Láttuk az első gamereket.

Hallottuk a C64 szívet tépő zenéjét.
Hallottuk a rádióban beszélni Kovács Győzőt.

Mi a Csokiba jártunk programokat cserélni!

Mi tudtuk, milyen játékkal játszik titokban az igazgató: Strip Pokerrel!

Mi a Műegyetemre jártunk programokat cserélni!
Mi úgy nőttünk fel, hogy nem ismertük a szerzői jogot.
Mi úgy nőttünk fel, mint a gaz.

Nekünk monitor nyomorította szemünket.
Mi sohasem voltunk jó tanulók.
Minket eltanácsoltak a középiskolából.
Mi korán kezdtünk dolgozni és dohányozni.
Mi kíváncsiak voltunk, és ahhoz húztunk, aki programot ad.

Mi ma is gyorsan eszünk, ma is zabálunk, mintha attól félnénk, hogy nem marad időnk játszani a ZX Spectrummal.

Mi floppyt másoltunk, joy-t javítottunk, leporellót cipeltünk.
És együtt bőgtünk anyánkkal, amikor a játék kiírta, hogy „Syntax error”.
Mi láttunk hibátlan programot! Utcára kitett írógépet festékszalaggal.
És elájultunk egy floppyolvasó láttán, ha megláttuk a kirakatban.

Hanyas vagy? '8-bites? Mi félszavakból megértjük egymást.
Azt mondd: Commodore floppy!
Azt mondom: BRG magnó!
Nekünk leporellót nyomtak a kezünkbe.

Mi játékprogramokat írtunk, és eladtuk a suliban.
Azt mondd: Pack-man, azt mondom: Mario.
Azt mondd: PONG, azt mondom: Pinball!
Azt mondd: Impossible mission, azt mondom: Space invaders!
Azt mondd: Last Ninja, azt mondom: Karate!

Mi megtanultuk az iskolában, hogy hogyan „számoljunk logarléccel és golyós számológéppel”

És megtanultuk a tudósok, feltalálók nevét.
Azt mondd: Ada Byron!
Azt mondom: Kempelen Farkas!
Azt mondd: Alan Turing!
Azt mondom: Neumann János!

Nekünk a 8-bit volt az ifjúságunk.
Azt mondd: Z80.
Azt mondom: 6502.
Azt mondd: EP128.
Azt mondom: ABC80

Mi a Cocom lista idején voltunk szerelmesek.
Mi szofverbörzére jártunk, és személyesen ismertük a programozókat.
És ma találkozunk velük az utcán, akikből már idős emberek lettek, a szemükbe nézünk, és nem tudunk mit kezdeni magunkkal.

Azt mondod: Clive Sinclair!
Azt mondom: Jack Tramiel!
Azt mondod: Lukács testvérek!
Azt mondom: Mannó Sándor!

Mi megtanultuk a forráskódot.
Mi megtanultuk a gépi kódot!

Hányas vagy? '8-bites? Mi félszavakból megértjük egymást.
Azt mondod: Szilikon völgy!
Azt mondom: Új Élet Mgtasz!
Azt mondod: Digital!
Azt mondom: Color ipari szövetkezet!

Mi ismerjük a számítógéptípusokat.

Azt mondod: C+4!
Azt mondom: TVC!
Azt mondod: ZX81!
Azt mondom: Aircomp!

Mi bújtuk a számítógépes könyveket, újságokat!

Azt mondod: Mikro Magazin.
Azt mondom: Spectrum világ
Azt mondod: CoV.
Azt mondom: Enterpress.
Azt mondod: TV BASIC.
Azt mondom: Műsoron a számítógép.
Hányas vagy? '8-bites? Ugye mi félszavakból megértjük egymást..... *(lassan mondva!)*

(Nagy Károly – Képes Gábor előadása. Elhangzott a Nekem 8(bit) kiállítás megnyitóján.)